

for at videreføre de eksisterende gode arbejdspladser, så har vi et problem.

Derfor blev der også nedsat det udvalg, som har siddet længe, og som har barslet og har været dybt uenigt om, hvad der skulle ske. Og på en eller anden måde virker det, som om regeringen helt bevidst sylter problemstillingen og sylter konklusionen i rapporten og efter sigende endda planlægger stramninger af de økonomiske forhold ved generationsskifte.

Det kunne jo være rart, om vi i det mindste herfra i dag, selv om Socialdemokraterne og selv om regeringen afviser det her forslag, kunne få dementeret, at der planlægges stramninger i forhold til ejerskifte af virksomheder.

Jeg synes også, at jeg har lyst til her at præcisere, at når både skatteministeren og den socialdemokratiske ordfører lagde meget vægt på, at man indtrådte i de rettigheder, som den tidligere ejer havde efter forslaget, så indtræder man jo også i de pligter, den tidligere ejer havde i relation til skattevæsenet. Det er jo både en succession i rettigheder og pligter, og det var, ligesom om det blev forbigået i både skatteministerens og den socialdemokratiske ordførers tale.

Men Det Konservative Folkeparti synes, det er et utrolig godt forslag. Det ligger fuldstændig på linje med, hvad vi selv har foreslået. Vi synes også, regeringen skulle opgive sin helt monotone argumentation mod alt, der kunne føre os lidt videre i en lempelse af generationsskifteproblematikken. Det ville gavne hele det danske samfund, og det her er et af de områder, som vi i hvert fald så vil forsøge at tage ind i finansloven og finanslovforhandlingerne, nu når Socialdemokraterne så kategorisk afviser det i forbindelse med en behandling af selve forslaget. Men støtte fra Det Konservative Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Om dette spørgsmål om rettigheder og pligter, som jo også optager Det Konservative Folkeparti, vil jeg godt tilkendegive, at pligterne til at betale skatten hviler altså alene på køberen. Det er sælgeren, der har rettighederne. Så enkelt kan det altså defineres, og det er faktisk den tilstand, vi ikke vil bidrage til udvikler sig. Sådan er det.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg vil gerne sige til hr. Jens Peter Verner, at hvis man ser det fra myndighedernes side og fra skattevæsenets side, som Socialdemokraterne desværre har for vane at gøre, hvor vi andre forsøger at se det lidt fra virksomhedernes side, så har de en række rettigheder og pligter i relation til en virksomhed. Og ingen af disse hverken rettigheder eller pligter forsvinder ved det forslag til succession, der her er lagt frem.

Myndighederne bliver ikke stillet dårligere. Den nye køber indtræder i sælgerens rettigheder og forpligtelser, så myndighederne går ikke glip af spor. Det eneste, man går glip af, er, at virksomheden lukker. Man sørger for, at der kan holdes liv i en virksomhed, og hvis man synes, det er et stort problem, så har vi bare forskelligt udgangspunkt.

Men man går ikke glip af nogen rettigheder, man havde i relation til sælgeren, for køber overtager dem alle sammen.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Det her drejer sig ikke om samfundsrettigheder og pligter. Jeg sagde ganske præcist, at det drejer sig om, at køber får nogle forpligtelser, og sælger får rettighederne. Sådan er det, og sådan vil det være med det her forslag.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Nu er vi så tilbage i, at det slet ikke er spørgsmålet om, at samfundet mister noget. Nu er det spørgsmålet om misundelsespolitik mellem køber og sælger, der afholder Socialdemokratiet fra at kunne se ideen i det her forslag. Og det er jo straks noget helt andet. Det er jo intern fordelingspolitik. Så er det ikke længere samfundsinteresser, man har med at gøre, og så har man dermed også indrømmet, at samfundet går ikke glip af spor. Det eneste, der sker, er, at flere virksomheder vil kunne ejerskiftes, uden at de skal lukke.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Ja, det er rent faktisk det, der drages tvivl om, hvorvidt flere virksomheder overlever ved denne her model. Der er faktisk det stik modsatte synspunkt, at man ikke får den mest effektive ledelse, hvis man forfølger det her nærmest planøkonomiske forslag.